

XXI COL·LOQUI DE TARDOR
**LA MÚSICA CULTA A LES COMARQUES GIRONINES:
DELS TROBADORS A L'ELECTROACÚSTICA**
21, 22 i 23 de novembre de 2014

Dossier de premsa

PRESENTACIÓ

Les comarques gironines han estat i segueixen essent un intens focus de creació i activitat musicals. Enguany, el Col·loqui de Tardor es vol fer ressò d'aquesta realitat cultural en tota la seva amplitud històrica, centrant-se en la que podríem anomenar –no sense discussions- música *culta*. No es pretén oferir una panoràmica exhaustiva de la història musical de les nostres comarques, tasca impossible d'escometre en un Col·loqui d'aquesta durada i característiques. Però sí donar veu a algunes de les investigacions més recents que s'estan duent a terme en aquest àmbit. Com no podia ser d'una altra manera en una edició centrada en la música, el programa de ponències es completarà amb diferents actuacions en directe i concerts.

PROGRAMA

Divendres 21 de novembre

- 20:00 h OBERTURA INSTITUCIONAL
- 20:30 h INTERVENCIÓ MUSICAL:
Concerts núm. 3 i 6 per a dos teclats del Pare Antoni Soler
 Carles Marigó i Carles Font, pianos
- 21:00 h SESSIÓ INAUGURAL:
Una conversa amb el mestre Josep Pons: passat, present i futur de la música a Catalunya.
 Josep Pons (Gran Teatre del Liceu de Barcelona)
 Carme Pardo (Universitat de Girona)
 Miquel Cuenca (Joventuts Musicals de Banyoles)

Dissabte 22 de novembre

- 9:45 h Rebuda dels participants i lliurament de documentació
- 10:00 h INTERVENCIÓ MUSICAL:
Obres de Manuel Gònima
 Música Antiga de Girona
- PONÈNCIA:
El mestre de capella Manuel Gònima i la introducció de l'oratori musical a Girona.
 Jaume Pinyol (Música Antiga de Girona)
- 11:00 h Descans
- 11:30 h PONÈNCIA:
Quotidianitat i festa a la Girona del XVIII
 Josep Pujol (Escola Superior de Música de Catalunya)
- 12:30 h PONÈNCIA:
Diletants gironins: òpera i romanticisme (1840-1860)
 Joaquim Rabasseda (Escola Superior de Música de Catalunya)
- 13.30 h Dinar
- 16:00 h INTERVENCIÓ MUSICAL:
Sonatine pour Yvette de Xavier Montsalvatge
 Maria Canyigueral, piano
- PONÈNCIA:
El fet musical gironí durant la República i la postguerra: de l'eufòria al desencant
 Lluís Brugués (Conservatori Isaac Albéniz de Girona)
- 17:00 h PONÈNCIA:
La música experimental a les comarques gironines: el cas de la NauCoclea de Camallera
 Josep Manuel Berenguer (Orquestra del Caos)

- 18:00 h Descans
- 18:30 h INTERVENCIÓ MUSICAL:
Cant de la Sibil·la de Sant Andreu del Torn
Raúl Coré, tenor
- PONÈNCIA:
Trobadors i sibil·les a les comarques gironines
Maricarmen Gómez Muntané (Universitat Autònoma de Barcelona)
- 21:00 h CONCERT:
Integral de la Suite Iberia d'Isaac Albéniz
Luis Grané, piano

Diumenge 23 de novembre

- 10:30 h PONÈNCIA:
Dos manuscrits de polifonia del Renaixement amb connexions gironines
Emili Ros-Fàbregas (CSIC)
- 12:00 h CONCERT:
Polifonies del renaixement català i europeu
Ensemble O Vos Omnes. Direcció: Xavier Pastrana.
Entrada gratuïta

CARLES MARIGÓ I CARLES FONT: OBRES DEL PARE SOLER

INTERVENCIÓ MUSICAL

Divendres 21 de novembre
20:30 h

Els pianistes gironins Carles Marigó i Carles Font tocaran a duo expressament en ocasió de l'acte inaugural del XXI Col·loqui de Tardor. I ho faran per interpretar dues de les obres mestres d'un compositor fonamental del segle XVIII ibèric, l'olotí Pare Antoni Soler (1729-1783). Es tracta de dos dels seus concerts per a dos teclats, en concret el tercer i sisè, probablement els més brillants de la col·lecció de sis que va escriure Soler.

Pare A. Soler: *Concert per a dos teclats en Sol major núm. III*
 Pare A. Soler: *Concert per a dos teclats en Re major, núm. VI*

Pianos: **Carles Marigó i Carles Font.**

Per a més informació: www.carlesmarigo.com

CARLES MARIGÓ

És llicenciat amb Vladislav Bronevetsky a l'ESMuC, amb l'obtenció de matrícula d'honor. Becat pel CoNCA, ha ampliat la seva formació al Conservatori Txaikovski de Moscou amb Irina Plotnikova. Ha rebut classes de Nelson Goerner, Elsa Púppulo, Elisabeth Leonskaja, Barry Douglas, Christian Sacharias, Paul Badura-Skoda, Jacques Rouvier i Maria Jesús Crespo. Ha participat com a solista en el Festival de la PortaFerrada, el Cicle Toc & Clàssic de l'Auditori de Girona, el cicle Nous Talents de L'Auditori de Barcelona, el cicle Contemporània amb la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona, l'International Museum Festival INTERMUSEUM 2012a Moscou, etc. Ha actuat en diverses sales com l'Auditori Municipal Enric Granados de Lleida, la Sala Mali i la Sala RaKhmaninov del Conservatori de Moscou, el Palau de la Música Catalana o L'Auditori de Barcelona. Ha estat guardonat als primers premis del XXIV Concurs Ciutat de Manresa i al 41è Concurs de Joves Intèrprets de Piano de Catalunya, així com al Premi especial al millor concursant estatal del XVIII Concurs Ricard Viñes de Lleida. Ha pres part en l'enregistrament de diversos discs. Tot i especialitzar-se en interpretació de música clàssica, Marigó treballa també en l'àmbit del jazz, la cobla, el teatre i la improvisació musical. Actualment és professor al Conservatori Superior de Música del Liceu.

CARLES FONT

Nascut el 1989, va iniciar els estudis musicals a l'edat de quatre anys amb la professora Núria Cullell, utilitzant el mètode Suzuki. Del 2005 al 2008 va ser acceptat com a alumne del mestre Leonid N. Sintsev. Com a assistent tenia al professor Xavi Barbeta. Paral·lelament, al 2007 es va graduar de Grau Mitjà al Conservatori de Música Isaac Albéniz de la diputació de Girona, amb la professora Anna Ferrer on va obtenir menció honorífica. Es va llicenciar en interpretació de música clàssica i contemporània a l'Escola Superior de Música de Catalunya durant el 2008-2012 sota la direcció de Vladislav Bronevetsky on va aconseguir matrícula d'honor de piano. Durant el 2013-2014 va ampliar la seva formació al conservatori Rimsky Korsakov de Sant Petersburg amb la prestigiosa professora Nina N. Seriyogina on va obtenir el diploma de "Postgraduate Performance Course". Actualment està realitzant un Màster d'estudis avançats en interpretació de música clàssica i contemporània amb el professor Denis Lossev a l'Esmuc. A part dels estudis reglats, ha assistit a nombroses classes magistrals amb mestres de gran renom com Paul Badura-Skoda, Boris Berman, Luiz da Moura, Claudio Martínez, Kalle Randallu, Gennady Dzubenko, Pierre Réach, Adolf Pla, Rafael Salinas, Yuri Bogdanov, Valerio Permuroso, Oleg Malov, Marcel Baudet, Cecilio Tieles, Ruth Miura, Stephen Power o Bernd Goetzke entre d'altres.

**UNA CONVERSA AMB EL MESTRE JOSEP PONS: PASSAT, PRESENT I FUTUR
DE LA MÚSICA A CATALUNYA**
SESSIÓ INAUGURAL

Divendres 21 de novembre
21 h

Encontre amb el mestre Josep Pons, un dels músics catalans més internacionals i un director de prestigi mundial. L'actual director musical del Gran Teatre del Liceu mantindrà una conversa amb Carme Pardo (UdG) i Miquel Cuenca (JMB), codirectors del XXI Col·loqui de Tardor, al voltant del passat, present i futur de la música al nostre país a partir de la seva àmplia experiència, que inclou una aposta clara per la música catalana.

Entrevistat: **Josep Pons**. Conductors: **Carme Pardo i Miquel Cuenca**.

Per a més informació: www.joseppons.net

JOSEP PONS

Josep Pons i Viladomat (Puig-reig, Berguedà, 1957) és un director d'orquestra català. Des del 1998, és director principal associat del Gran Teatre del Liceu i el 2010 en fou nomenat director musical, càrrec que assumí a partir del 2012. Va rebre la seva formació musical bàsica a l'Escolania de Montserrat. Més endavant, a Barcelona, realitzà estudis de composició amb Josep Soler i de direcció amb Antoni Ros-Marbà. La tradició secular i l'intens estudi tant de la polifonia com de la música contemporània han marcat el seu posterior desenvolupament musical i intel·lectual. El 1985 va ser cofundador de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure en el marc d'una institució de gran prestigi teatral com és el Teatre Lliure de Barcelona; aquesta agrupació s'especialitzà en el repertori de música del segle XX per a orquestra de cambra; el conjunt adquirí un prestigi internacional amb diversos enregistraments d'obres de Falla, Frederic Mompou, Isaac Albéniz i Pascual, Gerhard i Stravinski així com de compositors actuals com Luis de Pablo, Benet Casablanca, Joan Albert Amargós, Josep Soler i Ástor Piazzolla.

Va dirigir la Coral Càrmina en el període 1988-90. El 1992 va encarregar-se de la direcció musical de les cerimònies dels Jocs Olímpics de Barcelona. El 1993, quan va néixer la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, inicialment anomenada Jove Orquestra Simfònica de Catalunya, es va fer càrrec de la seva direcció fins a l'any 2001. El 1994, va ser nomenat director de l'Orquestra Ciutat de Granada, càrrec que ostentà fins al 2004. Amb aquesta orquestra va desenvolupar una intensa activitat discogràfica de la mà d'Harmonia Mundi France, amb 20 discos, considerats per la premsa internacional com una renovació en la interpretació de la música espanyola. Del 2003 al 2012 assumí la direcció de l'Orquestra Nacional d'Espanya, amb la qual va liderar una profunda renovació en l'àmbit artístic fins a ser considerada com a referent de qualitat i programació.

Ha dirigit orquestres com la Simfònica de Göteborg, Orquestra Nacional de França, Orquestra de la Ràdio de Frankfurt, Filharmònica de Rotterdam i Deutsche Kammerphilharmonie Bremen. Ha dirigit *Il barbiere di Siviglia*, *La flauta màgica*, *The Lighthouse*, *La voix humaine*, *Un autre pas de rosca* i *l'Orfeo*, entre d'altres. Debutà al Liceu amb *El amor brujo* (1993-94). Hi ha tornat en nombroses ocasions, les últimes amb *La Fattucchiera* (2001-02), *L'occasione fa il ladro* (2002-03), *Peter Grimes* (2003-04), *Gaudí* (2004-05) i el *Concert Mozart* (2005-06). Ha dirigit les estrenes de les òperes *Don Quixot* a Barcelona, de José Luis Turina i *La Fura dels Baus*, *Gaudí*, de Joan Guinjoan, i *La Fattucchiera*, de Vicenç Cuyàs.

CARME PARDO

Carme Pardo Salgado és professora Titular de la Universitat de Girona. Després del seu Doctorat a la Universitat de Barcelona amplia els seus estudis com a Investigadora postdoctoral en la unitat IRCAM-CNRS de París (1996-1998), on realitza una investigació sobre l'espai sonor en la música contemporània. Es va fer càrrec de l'edició i traducció de John Cage, *Escritos al oído* (1999) i és autora de *La escucha oblicua : una invitación a John Cage* (2001 Versión francesa en *Approche de John Cage. L'écoute oblique*, 2007, guanyadora del *Coup de coeur* en Publicacions de Música Contemporània 2008 de l'Académie Charles Cross); *Robert Wilson* (en col.laboració amb Miguel Morey, 2003); *Las TIC: una reflexión filosófica* (2009) i *En el mar de John Cage* (2009). Ha col.laborat en nombroses obres col·lectives, entre elles *Présences de Iannis Xenakis/ Presences of Iannis Xenakis*, (2001); *La parole sur scène. Voix, texte, signifié*, (2008), *Estética: perspectivas contemporáneas*, (2008); *Encuentros de Pamplona 1972: Fin de fiesta del arte experimental*, (2009); *:desbordamiento de VAL DEL OMAR*, (2010); *Elena Asins. Fragmentos de la memoria* (2011).

Ha organitzat i coordinat diversos congressos i seminaris internacionals com *La Calle* (Madrid, 1998) o *Músiques, arts i tecnologies: per a una aproximació crítica*, (Barcelona/Montpellier, 2000); l'espectacle art media *Bosque Sonoro : Homenaje a John Cage* (Barcelona, 2003); *Ciclo John Cage ; Esto llamado... música minimal... y otros; Música*

en la noche; La Música de la Arquitectura: Varèse, Xenakis, Dusapin (col.laboració amb Músicadhoy/La Casa Encendida, Madrid, 2006, 2008, 2009, 2010); *Night of the Electroacoustic Music; El sonido en la cueva (Sorderas)* y *Sonidos del poder. Escuchas del miedo* (en col.laboració amb l'Orquestra del Caos, Brussel·les 2008 i Barcelona, 2008 y 2009). Ha estat comissaria adjunta (secció música) de l'exposició *Encuentros de Pamplona 1972: Fin de fiesta del arte experimental* realitzada al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, (2010).

MIQUEL CUENCA

Gestor i promotor cultural i crític musical especialitzat en músiques del món nascut el 1976 a Banyoles. Des de molt jove ha estudiat i investigat tradicions musicals no occidentals, especialment d'Orient Mitjà. Viatja freqüentment a països com Iran, Marroc o Turquia, on ha tingut ocasió de treballar amb grans mestres com Muhammad Reza Shajarian (Iran), Yurdal Tokcan (Turquia), Daud Khan (Afganistan) o Nayan Ghosh (Índia).

Escriu regularment per al suplement "cultura/s" de La Vanguardia a banda d'altres diaris com El Punt Avui i publicacions especialitzades. Com a conferenciant ha participat en diversos congressos i seminaris. Ha dissenyat i coordinat diferents cicles de conferències i documentals per a la Fundació "la Caixa", com per exemple "Música, fe i trànsit", sobre les relacions entre expressió musical i experiència religiosa en diverses tradicions del món, "Les veus d'Al·là", sobre les músiques del món islàmic, "Petits mestres del món", sobre la preservació i transmissió de les músiques tradicionals del món, o "Els cants de l'ànima", sobre diferents tradicions vocals del planeta.

Ha sigut assessor artístic i col·laborador de diversos festivals, com ara el Festival de Músiques del Món de Barcelona, el Festival de Músiques de Torroella de Montgrí i el Festival de Músiques Religioses i del Món de Girona, i dirigit cicles especialitzats com per exemple "Las mil y una músicas" al RiojaFórum de Logroño.

En l'àmbit de la gestió, ha sigut director executiu de Juventudes Musicales de España i des del 2013 és secretari general de Joventuts Musicals de Catalunya i coordinador del circuit de concerts de la Xarxa de Músiques a Catalunya. Actualment, a més, és director de l'Ateneu – Centre Municipal d'Estudis Musicals de Banyoles i codirector artístic de l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles.

Des de 2004 és president de Joventuts Musicals de Banyoles.

MÚSICA ANTIGA DE GIRONA: OBRES DE MANUEL GÒNIMA

INTERVENCIÓ MUSICAL

Dissabte 22 de novembre
10 h

El grup Música Antiga de Girona és una de les iniciatives més sòlides aparegudes en l'àmbit de la interpretació de música amb criteris històrics els darrers anys a Catalunya, i una experiència pionera a les comarques gironines. En la seva intervenció musical il·lustraran la ponència de Jaume Pinyol amb la interpretació de tres obres del compositor Manuel Gònima, un dels darrers autors que han exhumat i incorporat al seu repertori.

M. Gònima: *Benedicam Dominum*
M. Gònima: *Ave Maria*
M. Gònima: *Laetentur coeli*

Soprano: **Clara Valero**. Contratenor: **Òscar Bonany**. Violoncel: **Dani Regincós**. Tiorba: **Maïke Burgdorf**.

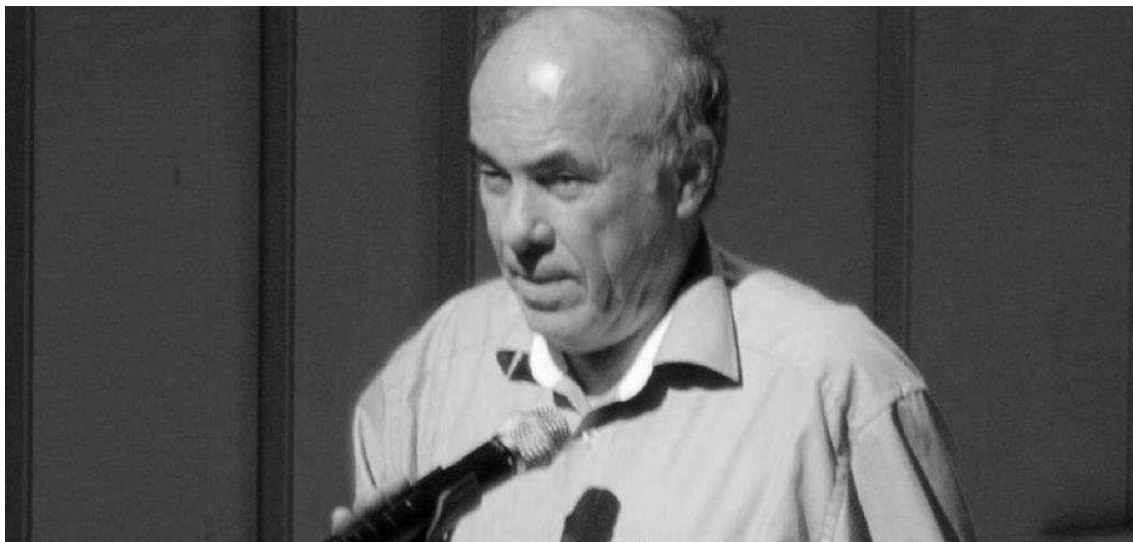
Per a més informació: www.magirona.org

MÚSICA ANTIGA DE GIRONA

És una associació creada l'any 2000 i integrada per cantaires, instrumentistes i musicòlegs amb la intenció principal de recuperar i difondre la música gironina dels segles XVII i XVIII provinent de la capella de música de la catedral de Girona. La capella de música de la catedral va ser un dels instruments principals de la pedagogia eclesiàstica dins la societat gironina després del Concili de Trento. L'arxiu capitular actual és el que millor conserva, de tots els arxius eclesiàstics catalans, el llegat musical que els pas de les generacions ens ha deixat, essent una valuosa eina per al coneixement de la sensibilitat religiosa i de la forma de viure la fe dels segles passats.

La recuperació està basada en la digitalització i la catalogació de les partitures existents dins l'arxiu capitular i que corresponen a l'època estudiada, la que va des de 1690 – Josep Gaz – fins a la mort de Rafael Compta el 1815. S'han digitalitzat i catalogat unes 700 partitures, realitzant unes 18.000 fotografies. La difusió musical està basada en concerts realitzats tant a la catedral gironina com a altres localitats generalment gironines. A cada mestre de capella d'entre 1690 i 1815 li dediquem un projecte que culmina amb l'edició del corresponent CD, on hi ha una selecció de les peces més interessants de cadascun d'ells. D'aquesta manera podem fer arribar a un públic molt més ampli que el gironí aquestes obres musicals i alhora conservar-les per a les generacions futures, amb la intenció d'anar omplint els buits sobre el barroc musical català. Els articles publicats a diferents revistes clouen l'àmbit de de cadascun dels projectes. El suport econòmic de la Diputació de Girona ha fet possible gran part d'aquest treball.

Els tres projectes ja realitzats, amb els seus corresponents CDs han donat un primer CD miscel·lani, el segon dedicat a l'època dels setges napoleònics, amb obres de Rafael Compta i Carles Quilmetes i el tercer a l'obra Josep Gaz, actiu a Girona entre 1690 -1713. Cadascun d'aquests CDs va acompanyat d'un llibret fruit de la investigació històrica i musical de les obres i dels autors treballats, així com dels textos cantats. Les explicacions són presentades en català, castellà i anglès. La interpretació de les obres la fem amb instruments rèpliques dels històrics, intentant apropar-se al màxim a les sonoritats pròpies de l'època barroca. Amb aquest esforç pretenem mica a mica donar a conèixer els compositors del barroc i la seva influència dins una ciutat secundària de Catalunya però ben situada dins l'eix de comunicació principal que vertebrava el país i amb una dinàmica cultural pròpia, no aliena a la resta del país ni d'Europa, i que accepta o rebutja, segons els casos, les influències que li arriben dels seus veïns, portades per músics de tota mena, des de músics de cort fins a clergues músics exiliats, passant pels músics militars.

EL MESTRE DE CAPELLA MANEL GÒNIMA I LA INTRODUCCIÓ DE L'ORATORI MUSICAL A GIRONA
PONÈNCIA

Dissabte 22 de novembre
10:15 h

El professor Jaume Pinyol, impulsor del projecte Música Antiga de Girona, presenta aquesta ponència al voltant d'una figura poc coneguda del patrimoni musical gironí, el mestre de capella Manuel Gònima, que durant el segle XVIII va jugar un paper clau en la introducció de l'oratori a les comarques gironines. Prèviament a la ponència es podran escoltar tres obres de Gònima interpretades per Música Antiga de Girona.

Ponent: **Jaume Pinyol**.

SINOPSI

Manuel Gònima (Lleida 1710 - Girona 1792) va ser mestre de capella de la catedral de Girona entre 1735-1774). De la seva vida en sabem poca cosa: s'ordenà de capellà al cap de vuit anys de ser a Girona i s'hi quedà fins al final de la seva vida. En arribar es va trobar una Girona en procés de recobriment després que la seva vitalitat hagués quedat estroncada per les guerres de Lluís XIV i la repressió de Felip V. La introducció del nou règim borbònic va anar acompanyat d'una evolució cultural que en el camp de la música podem seguir bé: des del barroc central de Josep Gaz fins a les beceroles del primer classicisme, el de Gònima, grosso modo entre el 1715 i el 1760. hi ha poc espai temporal però tota una transformació social i mental: és l'aparició de la mentalitat burgesa. L'oratori n'és el millor exemple. L'arxiu capitular de Girona no conserva cap dels 16 oratoris compostos per Gònima. De sis d'ells se'n conserva el text a la Biblioteca de Catalunya, però no les partitures i en canvi de l'únic que es conserva la partitura no se'n conserva el text. A més l'arxiu gironí conserva altres 72 obres de Gònima, tant en llatí com en castellà, que són fonamentalment litúrgiques, totes elles vocals.

JAUME PINYOL

Jaume Pinyol i Balasch, Cornellà de Ll. 1946, llicenciat en Geografia i Història, conreador de la llengua alemanya, catedràtic de l'I.E.S. Jaume Vicens Vives de Girona, és qui inicia la digitalització de les partitures conservades a l'arxiu capitular de Girona corresponents als mestres de capella del s. XVIII, amb més de 20.000 fotografies de partitures realitzades. Fundador de l'associació Música Antiga de Girona l'any 2000, mitjançant la qual es va difonent aquesta música amb quatre canals principals: els concerts, els CD, els articles en revistes especialitzades i les conferències. Ha editat diversos CD amb els estudis corresponents: el primer un CD miscel·lani, el segon dedicat al mestre Rafael Compta (1794-1815) que va patir els setges napoleònics, el tercer dedicat a Josep Gaz (1690-1711) en el tercer centenari de la seva mort (1713) i el darrer dedicat a Manuel Gònima.

QUOTIDIANITAT I FESTA A LA GIRONA DEL XVIII

PONÈNCIA

Dissabte 22 de novembre

11:30 h

Josep Pujol forma part de les darreres fornades d'investigadors gironins que han investigat i exhumat nombrosos autors i manifestacions musicals de les seves comarques que restaven en l'oblit. Especialitzat en el Barroc musical, en aquesta ponència ofereix un retrat de la vida musical de la ciutat de Girona durant el segle XVIII, amb diversos episodis al voltant de la Guerra de Successió de la qual commemorem el Tricentenari de la fi.

Ponent: Josep Pujol.

SINOPSI

El compositor Josep Gaz (1656-1713), mestre de capella de la catedral de Girona des del 1690, anotà en un document les actuacions de la capella a la ciutat. Aquest document, les mesades, permet resseguir la vida musical per tota la ciutat amb un cert detall, en tant que la capella tenia l'exclusivitat de l'actuació als oficis de convents, esglésies i altres centres religiosos. El mateix document esmenta noms i càrrecs que expliciten la conformació de la capella musical en la seva totalitat. Aquesta quotidianitat cíclica pot ser contrastada amb alguns moments de festa excepcional, com la coneguda visita de l'Arxiduc Carles a la ciutat el 1710. En aquest sentit, en la ponència es recuperen un parell d'obres força desconegudes que s'hi interpretaren, *Al gozo más eminente* i *Hoy los hijos de Ignacio*, totes elles dedicades al nou monarca, i bons exemples de col·laboració entre la capella catedralícia i les cobles de ministrers.

JOSEP PUJOL

Josep Pujol és professor del Departament de Musicologia a l'Escola Superior de Catalunya (Esmuc). Els seus àmbits de recerca, dins el camp de la història de la música i la cultura, són el noucentisme i el barroc català. Dins aquest darrer, a més de diversos estudis especialitzats, ha publicat *El barroc musical* (Quaderns de la Revista de Girona).

DILETANTS GIRONINS: ÒPERA I ROMANTICISME (1840-1860)

PONÈNCIA

Dissabte 22 de novembre

12:30 h

Un altre jove investigador gironí, el professor Joaquim Rabasseda, cap del Departament de Musicologia de l'ESMUC, protagonitza aquesta ponència que versarà sobre la introducció de l'òpera a les comarques gironines i el seu èxit durant el període romàntic. Un fet musical carregat de connotacions socials que ha sigut el tema de les investigacions més recents de Rabasseda.

Ponent: **Joaquim Rabasseda.**

SINOPSI

Els rastres més antics de l'òpera a Girona són de les dècades de 1780 i 1790. El seu moment àlgid, però, fou després, entre les dècades de 1840 i 1860. Diferents indicis d'aquells anys demostren l'èxit de l'espectacle operístic: es reformaven els teatres per adequar-los millor al gènere cantat, el noms de cantants i músics s'italianitzaven per remarcar la modernitat de l'ofici líric, les noves agrupacions instrumentals a l'aire lliure difonien arreu la popularitat de marxes, àries, duos i cors escènics. Tot plegat confegeix una radiografia singular d'uns dels primers elements vertebradors de la societat de masses occidental i contemporània.

L'estudi de l'òpera a les comarques gironines explica una recodificació social a partir del lleure. L'òpera romàntica va ser un entreteniment musical, literari i plàstic que durant dues o tres generacions va catalitzar la transformació dels gustos i la manera de pensar. Fins que les noves sarsueles i el teatre parlat de la Renaixença van propiciar la seva estigmatització. Aleshores va esdevenir el referent emblemàtic de la decadència musical del país.

JOAQUIM RABASEDA

Joaquim Rabaseda i Matas (Girona, 1974) és compositor, llicenciat en Història de l'Art per la Universitat de Girona (1997) i en Història i Ciència de la Música per la Universidad de Granada (1999), i doctor per la Universitat Autònoma de Barcelona (2006). És professor de percepció auditiva, anàlisi musical i història de la música a l'Escola Superior de Música de Catalunya (des de 2001 fins al present) i Cap del Departament de Musicologia (des de 2011 fins al present). Escriu habitualment a la revista L'avenç (des de 2006 fins al present) i és autor de la monografia *Els himnes nacionals: una primera introducció* (Documenta Universitaria, 2011). També és autor de diferents llibres col·lectius, els darrers dels quals són *Athenea 1913: el temple del Noucentisme* (2013) i *La inauguració del Teatre Municipal de Girona l'any 1860: òpera, espectacle, ciutat* (2010). Des de 2001 participa activament en treballs de camp etnomusicològics dirigits pel Dr. Jaume Ayats a diferents països de la Mediterrània. Actualment dirigeix una recerca sobre l'Orquestra Pau Casals (2012-2014) i conjuntament amb Joan Gay està enllestint un estudi sobre la vinculació de la música amb els pintors impressionistes a partir de la biografia del cantant Llorenç Pagans (Cervià de Ter, 1833 - París, 1883)

MARIA GANYIGUERAL: "SONATINE POUR YVETTE" DE MONTSALVATGE
INTERVENCIÓ MUSICAL

Dissabte 22 de novembre
16 h

Una de les obres més característiques de la literatura pianística del compositor Xavier Montsalvatge és sens dubte la seva *Sonatine pour Yvette*. Es tracta per tant d'una de les obres cabdals de la música per a piano del segle XX a les comarques gironines. La jove i prometedora pianista gironina afincada a la Gran Bretaña Maria Canyigueral serà l'encarregada que soni en el marc del XXI Col·loqui de Tardor.

X. Montsalvatge: *Sonatine pour Yvette*.

Piano: **Maria Canyigueral**.

Per a més informació: www.maricanyigueral.com

MARIA CANYIGUERAL

Nascuda a Girona i actualment resident a Londres, estudià al Conservatori Superior de Música del Liceu amb Michel Wagemans. Posteriorment amplià els seus estudis amb André de Groote (Brussel·les) i Nino Kereselidze (Madrid). Ha realitzat un Master of Arts in Performance a la Royal Academy of Music de Londres, sota la tutela de Sulamita Aronovsky; atorgant-l'hi, a la graduació, el Dorothy Bryant Award, com a reconeixement al bon treball dins de l'Academy. Els seus estudis a Londres han estat becats per la Fundació Agustí Pedro i Pons. Ha tocat com a solista o en música de cambra en sales importants del nostre país, incloent "la Sala dels Miralls" del Gran Teatre del Liceu de Barcelona, l'Auditori de la Pedrera, l'Auditori Caixa Fòrum, la Sala María Cristina de Málaga, entre d'altres.

Dins aquesta temporada va fer la Première britànica de "Sí, a Montsalvatge" de Benet Casablanca, al Regent Hall de Londres. Seguit per un altre recital de piano a St. James's Piccadilly, organitzat per Iberian Latin American Music Society. Finalista del XII Concours International de piano d' Ille de France (2010) i del XI Festival de " joves músics de Catalunya" (2008). Ha tocat en reconeguts festivals com el Festival Mas i Mas, Festival Internacional "Concerts de Mitja Nit" (Sitges), Festival Músicos del Mundo (León). Algunes de les seves interpretacions han estat gravades per Ràdio Catalunya Música i BTv.

Ha tocat com a solista amb orquestra el Concerto KV414 de Mozart, el Concerto Op. 15 de Beethoven i, recentment, les Variacions Simfòniques de C. Franck (Auditori de León). Va tenir l'oportunitat de participar en un documental dedicat al poeta Joan Maragall, encàrrec de la Biblioteca Nacional de Catalunya, gravant música de Brahms i Mozart.

Per altra banda, Canyigueral manté una intensa activitat cambrística: des del 2009 ha col·laborat assíduament amb la violinista Maria Florea ("refrescante por lo original y por lo que representa esta nueva generación que viene pisando fuerte". Jorge de Persia, La Vanguardia).

Recentment, juntament amb el violoncel·lista Mathias Johansen, van ser un dels sis grups seleccionats per participar al Festival de Música de Cámara de la Fundación Monteleón. Maria és, també, membre fundadora de lanthe Ensemble. En aquest trio de violí, trompa i piano els hi fou atorgat recentment el segon premi en el Max Pirani Trio Prize (Londres). La peça "Windows of Meaning" (2014) de Víctor Estapé ha estat escrita i dedicada especialment per a la formació. La van estrenar al Festival "Músicos del Mundo", organitzat per Fundación Eutherpe.

Juntament amb el violoncel·lista Alex Rolton, guanyaren el segon premi al Concurso Internacional de Música de Cámara "Antón García Abril" (maig 2014. Granada).

EL FET MUSICAL GIRONÍ DURANT LA REPÚBLICA I LA POSTGUERRA: DE L'EUFÒRIA AL DESENCANT
PONÈNCIA

Dissabte 22 de novembre
16:15 h

El professor Lluís Brugués analitzarà en la seva ponència un dels períodes més fecunds però alhora més tràgics de la història de les comarques gironines i de la seva música: el primer quart de segle XX, els anys de la República i la llarga i desoladora postguerra. Anys difícils que, però, van deixar també manifestacions musicals que són la base de la realitat musical actual a les comarques de Girona.

Ponent: **Lluís Brugués**.

SINOPSI

La ponència partirà del llegat musical que va deixar a Girona i comarques el Modernisme i el Noucentisme i el bon aprofitament que en va saber fer, i fins i tot impulsar l'etapa republicana. S'analitzarà sobretot la dècada dels anys trenta fins l'esclat de la Guerra Civil i la repercussió que va originar aquells tres llargs anys de ruptura total del teixit musical gironí. Els nous projectes de la postguerra i les lentes iniciatives de reactivació musical del franquisme fins arribar als primers anys de democràcia.

LLUÍS BRUGUÉS

Nascut a Bordils el 1949, Lluís brugués i Agustí és músic, Doctor en Pedagogia i professor titular de la Facultat d'Educació i Psicologia de la UdG. Director dels cursos de postgrau en educació musical i membre del grup d'investigació *Educació Artística i Patrimoni* de la UdG. Professor i exdirector del Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

Autor de *La Música a Girona. Història del Conservatori Isaac Albéniz* (Diputació de Girona, 2008), i coautor de la biografia del compositor *Joan Carreras i Dagas* (Ajuntament de Girona, 2014). Ha publicat articles a la premsa diària i especialitzada i ha presentat ponències a congressos i simposis sobre temes musicals o artístics. Autor d'un centenar d'obres musicals, la majoria d'elles editades i/o enregistrades. Ha estat guionista de TV i comissari d'exposicions. Actualment treballa en l'el·laboració d'un *Diccionari Biogràfic de Músics, Cantants i Ballarins de Girona i comarques* que va des del s.XIV al XXI, i en l'epistolari i catalogació de l'obra del compositor Francesc Civil i Castellví.

LA MÚSICA EXPERIMENTAL A LES COMARQUES GIRONINES: EL CAS DE LA NAUCÔCLEA DE CAMALLERA
PONÈNCIA

Dissabte 22 de novembre
17:00 h

Josep Manuel Berenguer és un pioner i una figura destacadíssima de la música experimental a Catalunya i a les comarques gironines. Fundador d'experiències tan diverses com l'Orquestra del Caos o la Nau Còclea, la seva ponència oferirà una panoràmica del què ha estat la música experimental en l'àmbit gironí en la seva doble faceta d'investigador i protagonista directe del fenomen.

Ponent: **Josep Manuel Berenguer.**

SINOPSI

D'una manera força general, podria ser dit que 'música experimental' és la que en resulta de la realització d'un experiment. Si substituïm 'experiment' per 'experiència', aleshores tota la música podria ser considerada experimental. Tot i que, cap a començaments dels anys cinquanta, el concepte d'experimentalitat en música havia estat desenvolupat a partir d'idees com ara el qüestionament de la noció d'instrument, la insuficiència de la noció de nota, la modificació de la relació entre composició i execució -entre autors i instrumentistes-, la modificació del contacte amb el públic, i, més endavant, sobre la inversió de la dialèctica entre escolta i execució, la substanciació del so i la fascinació del poder creatiu de les màquines, ja abans de la publicació del seu famós i no tan llegit *Traité des objets musicaux*, Pierre Schaeffer havia fet notar aquesta diferència tot assenyalant que, per ell, el valor de la música experimental havia de recolzar-se en l'experimentació de l'escolta i no necessàriament en les manifestacions espectaculars de tecnologia. Lluny d'haver estat superada, aquesta disjuntiva pervivia cinquanta anys després i és per això que la programació de Música13 va ser des de bon començament orientada a mostrar les músiques i les actituds musicals sorgides principalment de la recerca musical basada en l'experimentació sobre els fets sonors i la seva vivència conscient. Per això, tot i que al llarg dels anys la tecnologia hi va ser present a tots els nivells, l'essència comuna de la programació va ser sempre la presentació de propostes d'escolta per a les que l'ús d'una o una altra tecnologia eren imprescindibles per a la seva existència.

JOSEP MANUEL BERENQUER

Nascut a Barcelona el 1955, és director de l'Orquestra del Caos i del Festival Música13, que organitza NauCòclea de Camallera. Coordinador i professor del Màster en Art Sonor de la Universitat de Barcelona, va ser consultor de So en sistemes multimèdia al GMMD de la UOC, responsable dels continguts curriculars d'Audio digital a l'Escola Superior de Disseny de la Universitat Ramon Llull i professor de Música electroacústica a l'Escola de Música i Dansa de Bourges. També ha col·laborat amb altres universitats i institucions de recerca artística, com ara Metrònom, MECAD, IUA de la Universitat Pompeu Fabra, Universitat Politècnica de Catalunya, Universitat Autònoma de Barcelona i l'Escola de Elisava de disseny.

A finals dels anys vuitanta va fundar Còclea amb Clara Garí i uns anys més tard l'Orquestra del Caos. Des d'aleshores fins la seva desaparició va formar part del Claustre de compositors i col·laboradors del Groupe de Musique Expérimentale de Bourges, més endavant anomenat Institut International de Musique Eléctroacoustique de Bourges. En aquella època va dissenyar i dirigir el Laboratori de So i Música del CIEJ de la Fundació de la Caixa de Pensions.

Ha estat President de l'Associació de Música Electroacústica d'Espanya i, fins la seva dissolució, de l'Académie Internationale de Musique Eléctroacoustique / Bourges i de l'Acadèmia del Consell Nacional de la Música del CIM/UNESCO. Actualment és President d'Honor de la International Conference of Electroacoustic Music del Consell Internacional de la Música de la UNESCO, Vice-president segon del Patronat de la Fundació d'Artistes Visuals de Catalunya i membre del Patronat de la Fundació Phonos.

La seva obra musical, editada a Música Secreta, Hyades Arts, Chrysopée Electronique, Còclea i la Ma de Guido, ha estat objecte d'encàrrecs i premis d'institucions com ara Internationale Ferienkurse de Darmstadt (Alemanya), Gaudemus Foundation (Holanda), Prix de Musique Electroacoustique de Bourges (França), Concorso di Musica Elettronica de la Fondazione Russolo-Pratella (Varèse, Itàlia), Tribune Internationale de Musique Eléctroacoustique del CIM/UNESCO, Centro para la Difusión de la Música Contemporánea. INAEM. Ministeri de Cultura, Institut International de Musique Electroacoustique de Bourges, RNE Radio Cásica, Gabinete de Música Electroacústica de Cuenca, Festival de Músiques Contemporànies de Barcelona, entre altres. Amb Clara Garí, a més dels espectacles intermediàtics presentats per Còclea, va crear i produir

instal·lacions interactives -*Metronomia, Policrònic/Politòpic* i *El Pati respira i canta* en són alguns exemples- i diversos videos, com ara *Aigua, Augia Augen* o *Mancha : Linde, Tajo*, que va obtenir el Premio de Video de Castilla-La Mancha. Entre les nombroses col·laboracions amb altres autors, cal destacar la realització de les bandes sonores del video de Clara Garí, *La Muda de la Serpiente*, dels treballs de Joan Pueyo, com ara *Maria Muñoz, Sóc Jo, L'immortal*, i *et si la pièce est trop courte, on y rajouterait un rêve*, de Lluís Ayet.

El seu treball porta força temps orientat a la instal·lació i, malgrat els seus dubtes respecte a la idoneïtat dels termes, al temps real i la interactivitat. Pel seu treball artístic acostuma a triar temàtiques relacionades amb la filosofia i la història de la ciència, els límits del llenguatge, la ètica, la vida i la intel·ligència artificial, la robòtica, el metabolisme de la informació, així com els límits de la comprensió i la percepció humanes del Món. Els seus treballs en aquests dominis inclouen instal·lacions i concerts monogràfics com ara *Desde dentro*, un concert per microscopi, guitarra elèctrica, so i imatges de generació electrònica, *Lambda-Itter*, una performance amb la flautista Jane Rigler, que explora les idees de flux i turbulència per reflexionar sobre el gest musical, *Expanded Piano*, amb el pianista Agustí Fernández, *Silenci, Trànsfer, La Casa de la Pólvora, Mega kai Mikron, Minf, On Nothing, Sons en Causa*, un projecte global de creació sonora amb l'Orquestra del Caos basat en el paisatge sonor, *Autofotóvoros*, un conjunt de 21 robots autònoms que competeixen per la llum fins la seva autodescrucció o *@udioRusc*, que sonoritza en un espai octofònic el comportament d'un rusc monitoritzat pel projecte Societize al Museu de Zoologia de Barcelona. *Luci*, que explora els comportaments complexos emergents de superposicions d'elements simples, va guanyar el Febrer de 2008 el *Premio ARCO-Beep de Arte Electrónico*.

Darrerament, ha escrit dues peces generatives. La primera, *MakinaZ* està basada en els sons de la impremta barcelonina La Automática. La segona, *rram*, és un treball per pandero i dispositius computacionals realitzat en col·laboració amb la percussionista Pilar Subirà. Actualment treballa amb la flautista brasilera Lelia Salles en la producció d'un concert per flautes de bec, veu i dispositius computacionals que interpreten el comportament de la flauta a fi de recrear de zero el comportament sonor de la peça.

RAÚL CORÉ: CANT DE LA SIBIL·LA DE SANT ANDREU DEL TORN
INTERVENCIÓ MUSICAL

Dissabte 22 de novembre
17:00 h

El Cant de la Sibil·la és un drama litúrgic molt difós durant l'Edat Mitjana al sud d'Europa i especialment als Països Catalans, on en alguns llocs s'ha conservat fins als nostres dies. És una profecia sobre la fi del món cantada en català que fins al segle XV cantaven sols els freres. El 1946 l'historiador banyolí Lluís Constans en va trobar una versió del segle XIII a la parròquia de Sant Andreu del Torn, versió que interpretarà el tenor Raúl Coré.

Anònim: *Cant de la Sibil·la*

Tenor: **Raúl Coré.**

RAÚL CORÉ

Diplomat en Biblioteconomia i Documentació per la Universitat de Barcelona i llicenciat en Història i Ciències de la Música per la Universitat Autònoma de Barcelona, d'on és bibliotecari des de l'any 2001. La seva formació musical començà a l'escolania de la Catedral de Barcelona. Ha estudiat cant amb Florenci Puig i, actualment, amb Joaquim Proubasta. Ha estat membre dels cors Fòrum Vocal, Albada de l'Agrupació Cor Madrigal, Cor de Cambra Francesc Valls, Cor de Cambra del Vallès Oriental, O Vos Omnes i des del 2011 del Cor Madrigal. Ha col·laborat, entre d'altres, amb la Camerata Impromptu, Cor de Cambra de Granollers, Coral Càrmina i Musica Reservata de Barcelona.

TROBADORS I SIBIL·LES A LES COMARQUES GIRONINES

PONÈNCIA

Dissabte 22 de novembre
18:45 h

La professora Maria Carmen Gómez Muntané és probablement la màxima autoritat sobre música medieval a la Península Ibèrica, amb estudis avui ja clàssics com per exemple el què va dedicar al *Llibre Vermell* de Montserrat. En la seva ponència repassarà algunes de les principals manifestacions musicals que es van donar a les comarques gironines durant l'Edat Mitjana, un període especialment brillant per a la cultura catalana, també la musical.

Ponent: **Maria Carmen Gómez Muntané.**

SINOPSI

Repasant la història de la música de Catalunya, es fa ben palesa la importància de les manifestacions musicals que van tenir lloc a les comarques gironines al llarg de l'Edat mitjana. Per començar, el monestir benedictí de Ripoll va jugar un paper crucial tant en la difusió del cant sacre, monòdic i polifònic, com en l'ensenyament de la música en tant que reflexió sobre el so i la seva naturalesa. La seva petita noblesa va contribuir de manera decisiva al desenvolupament del moviment trobadoresc. Les manifestacions litúrgicodramàtiques brillaren especialment a la catedral de Girona. Els seus passos pirinencs facilitaren el fet que joglars vinguts d'arreu d'Europa actuessin per corts i places, i així un llarg etcètera. L'amplitud del tema obliga a cenyir-nos a alguns dels seus aspectes, en una repassada succinta repàs que serà il·lustrat amb so i imatges.

MARIA CARMEN GÓMEZ MUNTANÉ

Maricarmen Gómez Muntané ocupa des de 1998 la càtedra de Música antiga de la Universitat Autònoma de Barcelona. Becaria Humboldt a les Universitats de Göttingen (1981-83) i Saarbrücken (2011) i Fulbright a la de Princeton (1989-90), ha sigut *Director-at-Large* de la Societat Internacional de Musicologia (1987-97). Col·laboradora en múltiples publicacions d'àmbit internacional, entre els seus llibres més recents destaca *La música medieval en España* (Kassel, 2001) i *Las Ensaladas (Praga, 1581)* (Valencia, 2008). És editora dels dos primers volums de la *Historia de la Música en España e Hispanoamérica* (Madrid-México, 2010-12).

LUIS GRANÉ: INTEGRAL DE LA SUITE IBERIA D'ALBÉNIZ CONCERT

Dissabte 22 de novembre

21 h

12 €

La suite per a piano *Iberia* del camprodoní Isaac Albéniz és l'obra per a piano més important de la música espanyola. L'integren quatre quaderns de tres peces cadascun que conformen un dels cims de la literatura pianística de tots els temps. Poques vegades es pot escoltar sencera i en aquesta ocasió serà de la mà de Luis Grané, un de les grans promeses del panorama actual i considerat un dels intèrprets més autoritzats de la *Iberia*. Bona mostra d'això és la Medalla Albéniz que atorga el Festival Albéniz de Camprodon per la interpretació integral d'*Iberia* i que Grané ha estat el més jove en obtenir mai.

I. Albéniz: *Suite Iberia* (integral)

Piano. **Luis Grané**.

Per a més informació: www.luisgrane.com

LUIS GRANÉ

Considerat per la crítica com “un pianista en camí exemplar”, Luis Grané és un dels noms més buscats entre les promeses del panorama pianístic actual. Des del seu debut al Palau de la Música Catalana de Barcelona per Ibercamera, Luis Grané ha estat convidat a formar part de festivals de gran reconeixement internacional, com el Festival Pau Casals del Vendrell (on va homenatjar al compositor Isaac Albéniz) o el Festival Internacional de piano de Santander (on va estrenar una obra per a dos pianos de Sofia Gubaydulina, va tocar amb l’orquestra d’aquest festival com a solista dirigit per Péter Csaba i va actuar en duo amb Ivan Monighetti, a més d’oferir diversos recitals).

Ha estat convidat a interpretar la Iberia íntegra al Festival Internacional de Música Isaac Albéniz, a Camprodón. En aquest marc fou distingit amb la desena Medalla Albéniz sent així el pianista més jove en rebre dit guardó. Recentment ha sigut convidat com a artista estrella al Golden Key Festival de Nova York, on va interpretar Iberia d’Isaac Albéniz, al Weill Recital Hall del Carnegie Hall. La seva trajectòria l’ha portat a tocar en alguns dels auditoris més importants d’Espanya, com l’Auditori Nacional de Madrid, al Palau de la Música Catalana (Febrer de 2007, sent el pianista espanyol més jove de la història d’Ibercamera), el Teatre Principal de Alacant (actuant en recital per la prestigiosa Sociedad de Conciertos de Alicante), L’Auditori de Barcelona, etc. i també en països com Cuba, Alemanya (International Steinway Festival 2004) o Tunísia (International festival of classical music and Arabic, 2008) Itàlia (recital dins del cicle Giovanni per Tutti al Centro Congressi del Lingotto) i a Holanda.

Ha estat guardonat amb nou primers premis, entre ells, el concurs “Infanta Cristina” i el “Concurs internacional de piano d’Andorra Alícia de Larrocha”. Les seves actuacions han estat registrades en directe per RNE, TVE, Ràdio Hamburg, Catalunya Música, TV Syria i TV Tunísia tant en la modalitat de piano sol, com de música de cambra i de solista amb orquestra. Al Maig de 2007 fou anomenat “Cavaller Confrare de Mèrit” per la “Confraria del Cava” juntament amb altres artistes de reconegut nivell internacional, per mèrits en la trajectòria musical que està desenvolupant. A l’octubre de 2004 va participar com a solista en una gira amb orquestra i va actuar en alguns dels auditoris més importants d’Espanya.

Nascut el 1986, Luis Grané va començar els seus estudis musicals als vuit anys d’edat i des de 1998 fins 2004 estudià amb el professor Carles Julià. Va rebre consells de mestres com Alícia de Larrocha, Zoltán Kocsis, Menahem Pressler, Jacques Rouvier, Sergio Perticaroli, Emmanuel Krasowsky, Ralph Gothoni, Martha Gulyás, Joaquín Achúcarro, Joaquín Soriano, Claudio Martínez Mehner i Ana Guijarro. Va treballar amb el pianista i professor Adolf Pla durant dos anys i va finalitzar els seus estudis musicals amb honors i les màximes qualificacions a l’Escola Superior de Música de Catalunya. De 2004 a 2009 va estudiar sota la direcció de Galina Eyzarova, rebent la distinció de “alumne més destacat” de la càtedra de piano de l’Escola Superior de Música Reina Sofia durant dos anys consecutius. Aquesta distinció va ser atorgada en ambdues ocasions per SM La Reina.

DOS MANUSCRITS DE POLIFONIA DEL RENAIXEMENT AMB CONNEXIONS GIRONINES
PONÈNCIA

Diumenge 23 de novembre
10:30 h

L'investigador del CSIC Emili Ros-Fàbregas exposarà en aquesta ponència les descobertes més recents sobre la música del Renaixement a Catalunya i a les comarques gironines, amb estrets vincles amb la realitat europea del moment. Entre els autors tractats figuraran Bartomeu Cots i Marturià Prats, dos compositors gironins amb vincles internacionals.

Ponent: **Emili Ros-Fàbregas.**

SINOPSI

Un dels problemes amb el que ens trobem a l'hora d'estudiar els manuscrits de música polifònica del Renaixement a Catalunya és que la major part dels que coneixem no es conserven avui dia en el lloc original on es varen recopilar, i per tant es fa necessari investigar la seva procedència. En aquesta conferència es presenten dos manuscrits conservats a Barcelona (Barcelona, Centre de Documentació de l'Orfeó Català, Ms. 5, i Barcelona, Biblioteca de Catalunya, M. 682), però que presenten evidències de la seva relació amb terres gironines. El primer d'aquests manuscrits, de finals del segle XV i principis del segle XVI, transmet obres de Bartomeu Cots i Marturià Prats, actius a Girona, juntament amb repertori internacional de compositors com Josquin des Prez, Heinrich Isaac, i Jacob Obrecht. El segon manuscrit, de finals del segle XVI i principis del segle XVII, amb repertori de Palestrina, Tomás Luis de Victoria, Melchor Robledo, Clemens non Papa i especialment Jean Maillard, porta una inscripció que fins ara no s'havia llegit correctament que menciona un mestre de capella gironí. L'estudi dels diferents aspectes d'aquests dos manuscrits ens poden apropar a l'activitat musical a Girona en aquella època.

EMILI ROS-FÀBREGAS

És Investigador Científic en Musicologia del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), Institució Milà i Fontanals, de Barcelona. Nascut a Barcelona, obtingué el "Bachelor of Music" (B.M., 1981) i el "Master of Music" (M.M., 1983) en piano (amb el Prof. Luiz de Moura Castro) a la Hartt School of Music, University of Hartford, i el Doctorat, Ph.D., en Musicologia a la Graduate School, The City University of New York, CUNY (1992) als Estats Units, on va residir vint anys. La seva Tesi Doctoral (dirigida per Allan W. Atlas) sobre un manuscrit musical del Renaixement va rebre el premi "Barry S. Brook Award 1992". Ha sigut professor d'història de la música a: Brooklyn College (The City University of New York, 1986-1992); Boston University (1993-1998), on dirigia el Collegium Musicum; Universitat de Granada (1999-2007); i Universitat de Girona (2007-2009). En 2001 va obtenir la "BBVA Visiting Fellowship" de la University of Cambridge com a investigador visitant en aquesta universitat britànica; en el 2003 va rebre el "Premio Universidad de Granada a Trabajos de Investigación de Excelencia". Més recentment, va ocupar la Càtedra Joan Coromines, "2011-12 Joan Coromines Visiting Chair", a la University of Chicago. En 2013 va ser elegit Membre de la Academia Europaea.

Emili Ros-Fàbregas ha treballat en projectes internacionals de bibliografia (*RILM Abstracts*), iconografia musical (*RidIM/RCMI*), òpera francesa (Pendragon Press) i música llatinoamericana promoguts pel Centre d'Investigació i Documentació Musical ("Barry S. Brook Center for Music Research and Documentation") de la City University of New York, Centre del que va arribar a ser Director Associat (1992-1993) amb Barry S. Brook. Les seves investigacions tracten especialment sobre manuscrits i biblioteques musicals del segle XVI i la historiografia de la música espanyola; ha publicat, entre d'altres, a *Revista de Musicología*, *Early Music*, *Early Music History*, *The New Grove Dictionary* i *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*. Actualment Emili Ros-Fàbregas és Investigador Principal (IP) del Projecte I+D "Libros de polifonía hispana, 1450-1650: catálogo sistemático y contexto histórico-cultural" (HAR2012-33604; Ministerio de Economía y Competitividad) i és Director del "Fons de Música Tradicional CSIC-IMF" (www.musicatradicional.eu), portal web / base de dades que té com a objectiu la catalogació i digitalització de més de 20.000 melodies tradicionals recollides per tot Espanya entre 1944 i 1960.

ENSEMBLE O VOS OMNES: POLIFONIES DEL RENAIXEMENT EUROPEU I CATALÀ CONCERT

Diumenge 23 de novembre

12 h

Gratuït

Com a concert de cloenda del XXI Col·loqui de Tardor, l'Ensemble O Vos Omnes, dirigit per Xavier Pastrana, interpretarà una selecció de polifonies del Renaixement europeu, amb obres de mestres com Isaac, Morales o Desprez. En el programa s'inclouran dues obres molt especials, les dues úniques peces que es conserven de Marturià Prats, que fou compositor, constructor d'orgues, cantant de la Capella Sixtina de Roma i abat comendatari del monestir de Banyoles. Tot aquest repertori l'interpretarà el que està considerat un dels grups emergents de referència de la música antiga al nostre país.

H. Isaac: *Innsbruck ich mus dich lassen*

H. Isaac: *Ne piu bella*

H. Isaac: *Donna, di dentro dalla tua casa*

J. Desprez: *Mille regretz*

Anònim: *Madre de peccatori*

J. Desprez: *In te domine speravi*

C. de Morales: *Agnus dei de la Missa Mille Regretz*

N. Pesenti: *Del lecto me levava*

Anònim: *Berricuocoli*

Anònim (Text Maquiavel): *Canto de diavoli*

W. Byrd: *Infelix ego*

B. Cots: Obres per determinar

M. Prats: Obres per determinar

Ensemble O Vos Omnes. Veus: **Maria Elena Medina, Àngels López, Maria Pujadas, Mercè Bruguera, Marc Guerris, Adrià Martínez, Emili Gispert, David Hernández, Josep Lluís Moreno, Gerard Farreras, Gerard Ramos, Ramon Rius.** Orgue: **Josep Mateu.** Viola de mà: **Edwin García.** Direcció: **Xavier Pastrana.**

Per a més informació: www.ensemblevosomnes.cat

ENSEMBLE O VOS OMNES

Format el 2011, l'Ensemble O Vos Omnes és un dels grups vocals de música antiga de més projecció de les comarques del Camp de Tarragona. Està format per cantants de dilatada experiència i se centra sobretot en el repertori propi dels segles XV-XVIII. Ha cantat al Festival de Música Sacra de Cardona, als Concerts de la Ruta del Císter, al XXIX Festival Coral de Segorbe (Castelló), dins la programació de l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca i també dins el programa de Sta. Tecla 2012 de Tarragona (enregistrat per Catalunya Música), sempre amb un gran èxit de públic.

Actualment, l'Ensemble O Vos Omnes està a càrrec del TAU, primer cicle de música antiga i debat de Tarragona que és una novetat dins del panorama musical tarragoní que pretén acostar la música antiga al públic més general, una de les principals preocupacions de l'Ensemble O Vos Omnes.

Recentment, l'Ensemble O Vos Omnes ha interpretat el Messies de G. F. Händel juntament amb l'orquestra Vespres d'Arnadí i els solistes Marta Mathéu, Maarten Engeltjes, Lluís Vilamajó i Pau Bordas, essent considerat per la crítica especialitzada com un dels millors Messies dels últims anys interpretats a casa nostra.

XAVIER PASTRANA

Neix a Tarragona al 1977. Estudia direcció coral amb Pierre Caó i composició amb el mestre Manel Oltra. Així mateix ha ampliat la seva formació amb mestres com Frieder Bernius, Jorma Panula o Salvador Mas. Durant el curs 2005-2006 estudia direcció d'orquestra a la Universitat fur Musik und darstellende Kunst a Viena, amb els professors U. Lajovich i S. Pironkoff.

Ha obtingut diversos premis en els Premis Ciutats de Reus de Composici3 de Corals Infantils i el premi de composici3 "Orfe3 Manres" de l'any 2003. Aix mateix li han estat encarregades obres simf3nic-corals des d'entitats com l'Escola Municipal del Musica de Tarragona o L'Escola Coral de l'Orfe3 Català.

Ha dirigit el Cor Mos Cantars de Tarragona i el Jove Cor de Tarragona i ha estat sotsdirector de l'Orfe3 Català i del Coro de la orquestra Ciudad de Granada. Ha estat, també, director de la Cobla Marinada de Badalona i de les orquestres del Conservatori de Cervera. Durant aquests últims 6 anys ha estat director del Cor St. Esteve de Vila-seca amb qui ha enregistrat per Catalunya Musica i per Columna Musica ("Quan el Sol se'n va a dormir, 2010). Ha estat director del Cor Lieder Càmera durant els anys 2008 a 2013. Al 2012 és nomenat director titular dels Cor i Orquestra de l'Auditori Josep Carreras, on centra, ara, la seva activitat artística.

INFORMACIÓ GENERAL

INSCRIPCIONS

Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles
Plaça de la Font, 11,
17820 Banyoles
Tel. 972 572 361
Horari: dimecres i divendres de 18.00 a 20.00
cecbanyoles@cecbanyoles.cat
www.cecbanyoles.cat

ASSISTÈNCIA AL COL·LOQUI

Socis del CECB, JMB i personal de la UdG: gratuïta
Públic general: 30 €
Estudiants; 15 €

ASSISTÈNCIA ALS CONCERTS

Concert de Luís Grané: 10 € (públic general) / 5 € (membres de les entitats organitzadores i participants al col·loqui)
Concert de l'Ensemble O Vos Omnes: gratuïta

SEU DEL COL·LOQUI

Tots les activitats es duran a terme a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles (accessos pel C. de la Canal, 22-26 i Plaça Major, 40).

COMITÉ ORGANITZADOR

Presidents: Joan Anton Abellan (president del CECB) i Sergi Bonet (rector de la UdG)
Directors: Miquel Cuenca (JMB) i Maria Carmen Pardo (UdG)
Vocals: Jordi Galofré, M. Àngels Juanmiquel, Mariona Juncà, David Masgrau, Jeroni Moner, Pere Noguer, Carles Puncernau i Elisabet Saus.
Secretària: Carlota Lozano

Per a més informació: www.cecbanyoles.cat i www.jmbanyoles.com

CRÈDITS

Organitzen:

En conveni amb:

AJUNTAMENT DE BANYOLES

Amb el suport de:

Col·labora en el concert de l'Ensemble O Vos Omnes:

